

Werk

Titel: D. Jo. Frid. Blumenbachii Institutiones Physiologicae.

Autor: Blumenbach, Johann Friedrich

Verlag: Dieterich
Ort: Gottingae

Jahr: 1821

Kollektion: Blumenbachiana **Werk Id:** PPN659038048

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN659038048 | LOG_0012

reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=659038048

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions. Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen Georg-August-Universität Göttingen Platz der Göttinger Sieben 1 37073 Göttingen Germany Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

SECTIO VI.

ESANITATE

ET

NATURA HUMANA.

5. 74.

Cum fanitas *), in cuius expositione omnis physiologia versatur, tali nitatur harmonia et aequilibrio materiarum et virium, hominis essentiam constituentium, quali ad functiones physicas eidem rite peragendas opus est, facile intelligitur quantum omnia ac fingula quaternorum principiorum, quae totidem fectionibus hactenus indagavimus, ad eandem fustinendam, conferant.

pe

arc

app

^{*)} THEOD. G. Aug. Roose über die Krankheiten der Gesunden. Gött. 1801. 8.

G. CHR. KLETT tentamen evolvendi notionem de sanitate hominis. Wirceb. 1794. 8.

som and and wells. 75. Too a Milon chila

Equidem requiruntur primo humores probe subacti; tum ex iisdem rite formata folida; porro haec ipsa viribus suis vitalibus penitus vigorata; denique mens sana in corpore sano.

ATI

NA.

xpolitic

ali nitati

riarum e

nstituer

as eide

e intell

la quate

em lectic

l eander

Krankha

4. 8.

the same sup be \$. 76. who sae their

Haecce quaterna principia in corpore humano vivo tantum non perpetuo invicem agunt et reagunt. Fluida nempe agunt tanquam stimuli in solida; haec vero vi sua vitali tum ad recipiendos stimulorum istorum impulsus, tum ad reagendum in ea, instructa sunt. Quod autem mentis cum corpore suo intimam consensionem attinet, hic loci monuisse sufficiat, longe latius eam patere quam primo intuita et obiter rem confiderantibus videri posset. Voluntatis v. c. imperium minime iis tantum contineri arctis limitibus actionum, quas vulgo in physiologorum scholis voluntarias appellant; et mentem contra innumeris

aliis modis a corporis affectionibus moveri, quam quae unice fenfualium perceptionum proprie sic dictarum nomine venire solent *).

S. 77.

Ex infinita autem varietate et modificatione conditionum ad quaterna ista principia pertinentium, per se facile intelligitur, quam ingens eam de sanitate notionem intercedat latitudo **).

Cum enim pridem monente Celso, raro quisquam non aliquam partem corporis imbecillem habeat, vel eo sensu Galenus asserere poterat, perfecte sanum neminem dici posse.

At enim vero et apud eos quos ex vulgari dicendi ratione sanos vocamus,

primo intestu et obier rem confideran-

GALENUS quod animi mores corporis tempera-

St. Jo. VAN GEUNS de corporum habitudine animae huiusque virium indice ac moderatrice.

Hardery. 1789 4.

[&]quot; *) GALENUS de sanitate tuenda L. I.

ipsa tamen ea sanitas in singulis aliter atque aliter temperata est *).

onibus m

alium p

m nomi

e et mo

aterna i

e facile i

le fanita

Cello,

em cor

o senli

fecte l

quos es

ocamu

ris temper

noderation

mebili ni even 5.378 sullost Shav

Nititur ergo infinita hac modificatione temperamentorum varietas **), diversa nempe ratio et aptitudo, qua solidum vivum ***) in singulis hominibus a sti-

*) Gu. Fr. AD. GERRESHEIM de fanitate cuivis homini propria. Lugd. Bat. 1764. 4.

**) LAVATER physiognomische Fragmente. T. IV. p. 343.

Gu. Ant. Ficker comm. de temperamentis hominum quatenus ex fabrica et structura corporis pendent. Gott. 1791. 4.

d'Émulat. T. III. p. 342.

physiologi contra veterum opinionem evicerunt, temperamenta magis a solidi vivi ratione quam a sanguinis indole pendere, unicum saltem addere liceat a celebri sororum gemellorum Hungaricarum exemplo petitum, quae sub initium seculi proxime elapsi insimo dorso coalitae natae sunt et annum aetatis 22 vivendo attigerunt. Has enim temperamenti longe ab invicem diversi fuisse vel in vulgus constat, cum tamen unum idemque sanguineum suentum systema eorum sanguiserum, ingenti anastomosi iunctum, permanasse, post obitum earum anatomica indagatio docuerit.

08

in

mulis, et quidem praesertim mentalibus. afficitur, quaque hi ipfi mentales stimuli vice verse facilius segniusve in iisdem excitantur.

tempermentorum . 97 : Pas ** diverta Graduum vero et mixturarum in temperamentis tam innumera diversitas, ut quibus volupe fuerit, combinationes aut divisiones et ordines eorum alios atque alios constituere, patentissimum sibi apertum videant campum. Commode interim quatuor vulgatis corum ordinibus acquiescere poterimus *); quibus nempe dividuntur in sanguineum, quod facillime quidem sed levius tantummodo stimulis istis afficitur; cholericum quod et facile et vehementer incitatur; melancholicum quod fegnius aft eo altius et quali tenaciore impressione movetur; phlegmaticum denique quod omnium lentissime ad stimulorum impulsus et quidem segniter tantum recipiendos a natura paratum est. mon amental matreal

dingenin, permanalle, polt obring *) v. KANT 1. c. pag. 257 [q. a cisus sand

n mental

ntales fin

e in iist

arum in te

inationes

alios ate

m libi an

mode in

ordinibus

us nemp

od faci

tummot

cum quo

ur; mela

altius

movet

nium la

sus et qu

ndos a 1

ostiv house so

Hacc enim divisio etsi eam Galenus incongruo fundamento superstruxerit a sanguinis elementis male constitutis mutuato, tamen si ab eo iniquo fundamento discesseris, ceterum naturae satis consona et intelligibilis videtur.

5. 80.

Magnus vero numerus est caussarum tam praedisponentium ut vocant, quam occasionalium, quae ad istam temperamentorum diversitatem constituendam symbolam suam conferunt. Dispositio v. c. haereditaria, habitus corporis, clima, diaeta, religio, cultus et luxuries etc. *)

S. 81.

Verum praeter temperamentorum varietatem et hoc ad fanitatis latitudinem
(§. 77.) facit, quod et ipfarum oeconomiae animalis functionum tam numerus
quam energia et vigor pro diversis quae

^{*)} FEDER in Unterfuchung über den menfohlichen Willen. T. II. p. 49.

intercedunt circumstantiis in singulis hominibus multimode differat. Hinc v. c. respectu aetatis longe alia sanitas homini neonato quam qui in virili aetate positus est; quoad sexum alia virgini maturae viro quam vetulae essociae, alia menstruatae, alia lactanti etc.; quod vitae genus attinet alia certe barbaris Nomadibus Americae septentrionalis quam mollibus Sybaritis. Imo vero et in singulis hominibus maxima consuetudinis (quam ideo alteram naturam sieri aiunt) in singulas functiones v. c. in somnum, victus rationem etc. potestas *).

S. 82.

Quo plures autem simul in corpore functiones vigent, eo maior ipsi vita tribuitur et contra. Maxima hinc dicitur, quando virili aetate functiones corporis

^{*)} GALENUS de confuetudine.

G. E. STAHL de consuetudinis efficacia gensrali in actibus vitalibus. Hal. 1700. 4.

H. Cullen de consuctudine. Edinb. 1780. 8.

C. NATORP de vi consustudinis. Gott. 1808. 4.

n lingulist

. Hine

nitas hon

etate pol

zini mah

, alian

quod ni

aris Nomal

quam m

t in fingu

dinis (que

int) in lin

m, victu

a corpor

fi vita tr

c dicitu

corpor

efficacia 80

100. 4· linb. 1780

Jott. 1808

fummum perfectionis fastigium attigerunt; minima e contrario, quando functiones etsi ceteroquin perfectissime secundum naturam, pauciores tamen et
lentius peraguntur, qualis est tenelli embryonis nuper in utero matris concepti;
ita et dormienti vita minor quam vigilanti et s. p.

S. 83.

Ipfae autem corporis humani functiones pridem a physiologis in quatuor classes divisae sunt *). Quae quidem divisio etsi non exceptione maior, neque naturae veritati ad unguem adaequata **);

^{*)} Prae aliis nuperorum quorundam tentaminibus, oeconomiae animalis functiones secundum vires quae ipsis praesunt, ad certas classes referendi, eminet inprimis viri acutissimi Gilb. Blane distributio in Elements of medical Logick. Lond. 1819. 8. (p. 14 sqq. versionis vernaculae).

V. PLATNERI quaestiones physiolog. p. 31. ITH Versuch einer Anthropologie. T. I. p. 108. 222.

recipi potest *).

Et quidem I. eorum vitales complectitur functiones, ideo dictas quod continua et intemerata earum actio prae reliquis ad vitam fustinendam maxime necessaria sit; quo ergo sanguinis circulum, et in homine nato respirationem referunt.

II. animales; quibus maxime animantia ab alterius regni organicis corporibus distinguuntur; quo scil. in homine animae cum corpore commercium, sensus praesertim, et motus muscularis spectant

III. naturales, quae nutriendo corpori inserviunt.

IV. genitales, quae circa speciei propagationem versantur.

Iam singulas earum adeamus; auspicaturi a vitalibus.

Vet

diqu

100

^{*)} J. JAC. BERNHARDI Versuch einer Vertheidigung der alten Eintheilung der Functionen, und einer Classification der organisirten Körper nach denselben. Erf. 1804. 8.